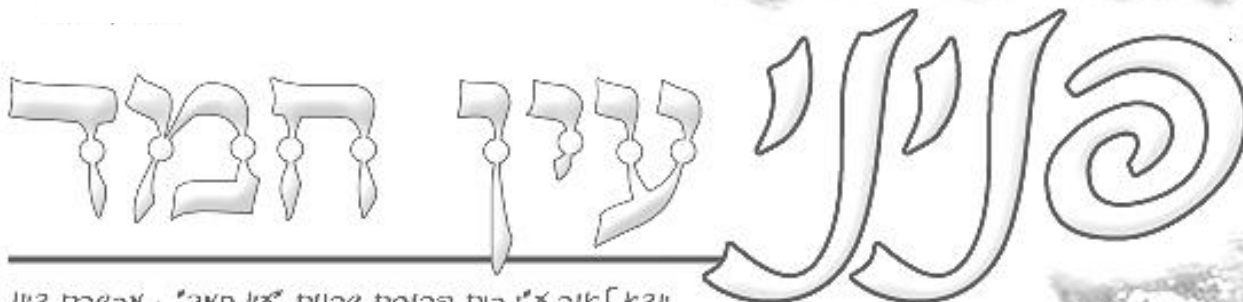

פְּרֻשֶׁת נח | הִתְשַׁפְּיָה

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית פִּיכְסַנְת שְׁכוּנַת עֵין חַנֵּז' - אֲבִישֶׁת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת נח – לְהַפְּךָ אֶת מִדַּת הַדִּין

יְיָ הִיא הַמְּבֹוֹל אֲרֻבְעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ (בראשית ז, י"ז)

מן התיבה? ענה לו: בצדקה שהיינו עושים. אברהם שאל אותו: וכי מה צדקה היה לכם לעשות, וכי עניים היו שם? אמר לו: צדקה עם החיה והבהמה והעוף. לא היינו ישנים בלילה. באותה שעה עשה אברהם קל וחומר. הם עשו חסד עם בעלי החיים וקיבלו שכרם. אני אעשה עם בני האדם על אחת כמה וכמה. ולכן 'ויטע אֶשֶׁל בְּבָאָר שֶׁבַע' (בראשית כ"א, ל"ג). אֶשֶׁל-ל אכילה שתיה לינה.

במדרש מובא (פרשה רבא ל"ג, ג'): אמר ר' שמואל בר נחמני וכו' אשריהם הצדיקים הם הופכים מידת הדין למידת הרחמים.

"וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת נֹחַ וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה... וַיַּעֲבֵר אֱלֹקִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם" (בראשית ח', א'). מה זכירה נזכרה? שזן ופָּרַס אֹתוֹן שְׁנַיִם-עָשָׂר חֹדֶשׁ בַּתֵּיבָה.

הנביא מיכה אומר: "הֲגִיד לָךְ אֲדָם מִה טוֹב וּמָה ה' דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ, כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד" (מיכה ו', ח').

על הפסוק: "נִחַיִת בְּחֶסֶדְךָ עִם זו גְּאֻלְתִּי" (שמות ט"ו, י"ג). רש"י פירש - זו גמילות חסדים.

דוד המלך אומר בתהילים: "יְהִי וַיְמִיּוּ מַעֲשֵׂי וְאַשְׁתּוֹ אֶלְמִנָּה, בְּנִי יְתוֹמִים וְכו' מְדוּעָה? יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד" (תהילים ק"ט, ט"ז).

יהי רצון שנדבק במידת החסד ויתקיים בנו: "אֶךָ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי" (תהילים כ"ג, ו').

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הרב ויינברג משגיח בישיבה בירושלים סיפר: תושבי חוץ הגיעו לביקור בירושלים. לאחר סיבוב בשכונת גאולה הם חיפשו טרמפ. אברך עצר ברכבו לידם ואמר להם שהם יכולים לעלות. הם שאלו אותו מדוע הוא עושה כן?

האברך ענה: יש לי שכן ערירי שהלך לעולמו. השכן בא אלי בחלום הלילה ואמר לי: 'בית הדין של מעלה בודקים את מצוותיו של האדם הדק היטב היטב הדק. למעט מצוות גמילות חסדים!' לכן קיבלתי על עצמי שלא יעבור עלי אפילו יום אחד ללא עשיית חסד.

מה הכוונה לעסוק בגמילות חסדים? לחפש! אדם שמחפש לקנות רכב הוא מביט ומסתכל בכביש על הרכבים, כך אדם שעוסק בחסד מחפש איפה ולמי לעזור.

בפרשה אנחנו קוראים על בניית התיבה שהצילה אותו יחד עם כל בעלי החיים. צריך להבין, אם הקב"ה רוצה להציל את נח, מדוע שלא יעלה אותו ואת בני משפחתו על הר גבוה וכך יינצל?

ועוד, אם הקב"ה חפץ דווקא בבניית תיבה מדוע שנח ובני משפחתו יהיו באותה תיבה יחד עם בעלי החיים? האם לא מכובד יותר שאדם צדיק כמו נח יהיה בתיבה לבד משאר בעלי החיים?

המדרש (תהילים ל"ז) מספר: אברהם שאל את מלכי צדק (הוא שם בן נח)- כיצד יצאתם

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחמיאל בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמיה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה מוריה בת רחל ברכה אסתר בת סוליקה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זרהה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רחמיאל בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל

א' חשוון תשפ"ה 02/11/2024

פרשת נח הפטרה: "השמיים כסאי"- ישעיהו ס"ו

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
18:01	17:24	16:13	י"ם
17:57	17:22	16:31	ת"א
17:57	17:23	16:32	ח'פה
18:00	17:25	16:34	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שואל ומשיב בהלכה - צלית כבד - חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר לאכול כבד? האם מותר לצלות כבד במנגל?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אף שיש שהחמירו שלא לאכול 'כבד' כלל, המנהג לאוכלו לאחר צליה. **הערות:** ראה להגרי"ח בבן יש חי (ש"ב פרשת אחרי אית"א) בשם רבינו האריז"ל שאין לאכול מוח, כבד ולב, מפני שמטמטם את הלב. כך הביא הרב כף החיים (או"ח סימן קנז אות כח). בשו"ת תשובות והנהגות ח"ה (סימן רמג) כתב שעיקר האיסור הוא כשהכבד מלא דם, אבל אנחנו צולים את הכבד ומתייבש, ויש לצדד שלאחר שהתייבש אינו מזיק כלל. עיין בספר זכר עשה- אוהב ציון (עמוד ש"ב). שוב ראיתי שכתב בשו"ת אפרקסתא דעניא (סימן קמד) שלא ראינו ולא שמענו שנזהרים בזה.

את הכבד יש לאחסן על גבי רשת המונח על גסטרונום [מגש] במטרה למנוע חשש איסור "כבוש כמבושל" מחמת הדם שנוסף ממנו, לכן באותם מסעדות שמקבלים את הכבד בתוך שקית, יש להוציאו תיכף לאחר קבלתו.

מאחר ובכבד יש בו ריבוי דם יותר משאר האברים, יש לחוש שהמליחה לא תועיל להפליט ממנו כל הדם, צריך להכשיר אותו דווקא על ידי צליה, בין בבהמה ובין בעוף. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן עג ס"א).

מותר לצלות כבד על ידי גוף חימום חשמלי [מנגל], לפי שהחום שבו שורף את הדם, ותחתיו נותנים קערה עם מים כדי לקבל את טיפות הדם הנוסף. אין הבדל אם גופי החימום הם מלמעלה או מלמטה. **מקורות:** הגר"ש וואזנר בקובץ מבית לוי (יו"ד). יש לתת את הקערה עם המים רחוק מעט מן הבשר, כדי שהאדים העולים מן המים לא יגיעו לידי חום יד סולדת. וכ"ה בשו"ת שבט הלוי ח"ו (סימן קז). כן הוא בשו"ת משנה הלכות ח"ו (סימן קלב). ע"ע בספר תורת הבשר- טופורוביץ (עמוד נ"ח). מכל בדיעבד אף על פי שהמגש עם המים מתחמם ומעלה אדים, לא נאסר הבשר או הכבד הנמצא עליו, מכיוון שהמקום פתוח והאדים מתפזרים באוויר. בשו"ת ציץ אליעזר ח"א (סימן נג אות א) התיר לצלות כשהאש למעלה והכבד למטה. בשו"ת מנחת יצחק ח"ה (סימן י"ז) החמיר כאשר גוף החימום למעלה.

גזל מקטרג בראש

עד כמה חמור עוון הגזל זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא המעובד מתוך הספר 'משכני' שמלמד אותנו על כך: הגאון רבי מנחם מנדל מנדלסון זצ"ל, שימש כרב המושב קוממיות במשך יותר משלושים שנה. הרב נודע בדרשותיו ופעל רבות לחיזוק קיום מצוות שמיטה כהלכתה בארץ ישראל וכיהן כנשיא קרן השביעית.

בנו סיפר מעשה מופלא שאירע עם אביו: אבי, רבי מנחם מנדל היה חסידא קדישא. הוא נהג לא לאכול בשום מקום אלא רק מה שהוכן בביתו. פעם אחת הוזמן לברית מילה של אחד מאנשי המושב. מחמת סיבות מסוימות היה חייב להישאר לסעודה.

אבי לא רצה לשנות מהרגלו. בתו מיהרה מיד לביתם והביאה לו אוכל שבושל בבית וגם כלים שיאכל בהם. לאחר ששב לביתו, גילה שבין הכלים שלקח איתו מהאולם הייתה גם כפית אחת שנלקחה בטעות ולא הייתה שייכת להם. אבי פנה אל הבת וביקש ממנה שתחזיר את הכפית, כדי שלא יהיה גזל.

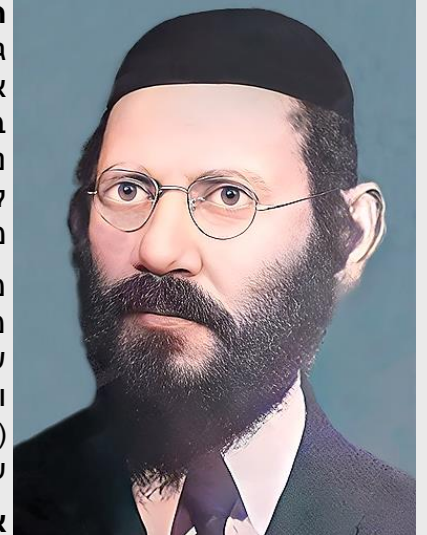
הבת הניחה את הכפית במקום מסוים ותכננה להחזיר אותה, אבל היא שכחה בגלל טרדות החיים. עברה שנה ואבי, רבי מנחם מנדל נפטר. זמן מה לאחר פטירתו בא אל הבת בחלום ואמר לה: "בבקשה ממך, לכי ותחזירי את הכפית ההיא. כל זמן שאת לא מחזירה- אין לי מנוח".

אנחנו צריכים להפנים את המסר- בגלל כפית ששווה שקלים בודדים, לא היה לאבי מנוח בעולם הבא למרות שהוא ביקש מבתו שתחזיר אותה והאשמה לכאורה לא היתה שלו. בכל זאת הוא היה צריך לבוא בחלום! מיהרו בני ביתו והחזירו לבעל השמחה את הכפית. כשהביאו לו את הכפית הוא אמר להם: "זה לא שלי, אולי היא שייכת לבית הכנסת".

הם הלכו לבית הכנסת, אבל השמש אמר להם: "אף פעם לא היו לנו כפיות כאלו". בסוף מישהו אמר, שאולי זה של קייטרינג מסוים שממנו הזמינו את האוכל לברית. הם לא התעצלו והלכו אליו. בעל הקייטרינג אמר להם: "לא, זה לא שלי, אבל הייתי לוקח לפעמים כלים מקייטרינג אחר, מקרית גת. אולי הכפית הזו משם".

הם נסעו לקריית-גת ושאלו את בעל הקייטרינג: "יכול להיות שזאת הכפית שלך?". "כן!", אמר, "זאת הכפית שלי, אבל למה אתם טורחים להביא אותה עד לכאן?!", התפלא. בלילה הרב בא בחלום ואמר: "יש לי שמחה גדולה שהחזרתם את הכפית, וסר עוון הגזל". אנשים חושבים שעל דברים קטנים שלא שווים הרבה, לא צריך להיזהר, אבל זאת טעות גדולה. צריך להיזהר מאוד מעוון גזל.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הצדיק רבי שלמה זלמן אונסדורפר הי"ד - נולד בשנת ה'תרמ"ח (1888) בעיר גוטא. למד אצל הגאון רבי יוסף צבי דושינסקי בישיבת גאלאנטא. בהמשך למד אצל הגאון רבי עקיבא סופר אב"ד פרשבורג. גם לאחר שהתחתן הרב התמיד בלימודו במשך כמה שנים כאשר אשתו מפרנסת אותם בעסק מלאכת החייטות. נהג ללכת לישון לאחר חצות ולקום באשמורת הבוקר. כל ימי חייו היו מוקדשים ללימוד, להרבצת תורה ויראת שמיים. לימד שיעורים בהלכה ובגפ"ת עם בחורים מופלגים ולימד גם חומש ורש"י ומשניות.

מימיו לא נראה כועס או מקפיד. כל דבריו היו בשפה נעימה ומתקבלת. השיב רבים מעוון בדרשותיו הנלהבות ובדיבור אישי בדברי חכמה וענווה המתקבלים על הלב. שימש מגיד מישרים בעיר פרשבורג ורב קהילת 'מבקשי תורה'. בימי השואה רבינו ואשתו ובנו ר' שמחה בונים סבלו רבות יחד. הם גורשו למחנה ההשמדה אושוויץ (בנו נשלח למחנה עבודה). ביום ב' של ר"ח חשוון ה'תש"ה (1944) הרב ורעייתו נספו על קידוש ה'. חי כ-56 שנים.

אביו: ר' מרדכי אריה הי"ד (שימש כשו"ב ומו"צ בעיר גוטא). **אִימו:** מרת שרה הי"ד (נספתה יחד עם בעלה ביום כ"ג סיון ה'תש"ד). **אשתו:** מרת שבע שטרן הי"ד. **ילדיו:** ר' שמחה בונים, ר' שמואל אלכסנדר. **מרבתינו:** הגאונים רבי יוסף צבי דושינסקי, רבי עקיבא סופר (אב"ד פרשבורג). **מספרינו:** **ישפתי שלמה השלם** - כתב חידושי אגדה, דברי מוסר והתעוררות על התורה ופרקי אבות, אותם אמר בדרשותיו מהשנים ה'תרע"ו-ה'תש"ד בקהילת פרשבורג (יצא לאור בשנת ה'תשס"ח-2008 על ידי בנו ר' שמואל אלכסנדר).

רבינו ויתר על חלום חייו בעבור מצוות כיבוד אב ואם. מעשה שהיה - כך היה: נכספה וגם כלתה נפשו של רבינו לזכות לעלות ולחונן את עפרה של ארץ ישראל. לזכות ולחיות בארץ הקודש. באותם הימים כרטיס הפלגה לארץ ישראל עלה סכום גדול מאוד! ידו לא היתה השיגה את הסכום הזה ולכן הוא נותר בינתיים בגולה הרחוקה ושאיתו הגדולה נשארה בגדר חלום.

שנה אחת, בעיצומו של יום הפורים, אחד הגבירים נכנס למעונו של רבינו והכריז בקול: "רבה, אני רוצה לתת לכם משלוח מנות - כרטיס הפלגה לארץ ישראל!". למשמע דברי העשיר הרב אונסדורפר היה מאושר עד מאוד. הצדיק התחיל לרקוד בהתרגשות רבה והודה לעשיר מאוד על המתנה הנדיבה.

הרב מיד לאחר הפורים פתח בהכנות והמתין בכיליון עיניים למועד ההפלגה. ימים ספורים לפני היום המיועד רבינו נסע להוריו כדי להיפרד מהם ולבקש מהם את ברכת הדרך. הם שמעו את הדברים וכמובן ברכו את בנו בברכת אב ואם שכולה אהבה ותפילה ובדרך צלחה והוא שב לביתו.

סוף כל סוף הגיע היום המיוחל שרבינו ציפה לו כל כך. כל בני העיר עמדו על רגליהם וחיו במשך שעות אחדות לתורם כדי לברך את רבינו ולראותו בפעם האחרונה לפני שיפליג בדרכו לארץ ישראל. האנשים דיברו בהתרגשות רבה על ההפלגה של רבינו לארץ ישראל ועד כמה רבינו השתוקק לכך.

דקות ספורות לפני שרבינו עמד לצאת מהבית הגיע מברק בהול. השליח נתן לרבינו את המברק והוא פתח אותו, קרא את השורות הקצרות ולאחר מכן הכריז: "רבתי, אני נשאר כאן! אני לא מפליג לארץ הקודש!". התדהמה שאחזה בציבור האנשים היתה עצומה. מה אירע פתאום? הציבור היה מודאג וסקרן כאחד.

הגביר שנתן את הכרטיס לא ידע את נפשו. מה יכול להיות כתוב המברק שגם לרבינו לבטל את חלום חייו ולהפליג לארץ הקודש? הרי כל חייו רבינו ציפה, השתוקק, איווה, יחל לרגע הזה שתהיה לו הזדמנות. התברר כי המברק נשלח מאת אמו היקרה וכך היא כתבה: "שלמה זלמן בני. אנא ממך, מיד כשתגיע לארץ ישראל שלח לנו מברק וכתוב לנו שהגעת בשלום. בבקשה ממך, אל תתעכב כדי שלא אדאג לשווא, די לי בדאגה ההכרחית בשבועות ההפלגה".

באותם הימים ההפלגה לארץ ישראל לא היתה רק סיפור יקר אלא גם ארוך. שישה שבועות ההפלגה ארכה מפרשבורג עד שהאוניה היתה מגיעה לארץ ישראל!

רבי שלמה זלמן כשקרא את המברק חשב בליבו: "אם אני אפליג, אמא תהיה שרויה במתח ובדאגה במשך שישה שבועות ארוכים! היא בוודאי כל הזמן תחשוב: 'מה קורה עם שלמה זלמן שלי? האם הכל בסדר איתו? האם חלילה הוא חולה במחלת ים? האם האוניה מתקרבת ליעדה בזמן? אולי אירע דבר מה חלילה?'"

רבינו חשב: "איך אפשר לעלות לארץ ישראל, אם על ידי מעשה זה אני אגרום לדאגה לאמא? לבטח אמא יהיה לה לישון במשך כל ששת השבועות בהם אשהה על הספינה עד בואי לארץ. לא אוכל לצאת לדרך כשאני משאיר אימא מודאגת עד הגיעי בשלום ליעדי! - הרב קבע נחרצות והתחיל לפרק את המזוודות הארוזות שבהם צרר את כל רכושו.

הרב קרא לנדיב הלב שהעניק לו את הכרטיס והודה לו בחום על הלב הרחב שלו. העשיר ניסה לשכנע את הרב לחזור בו ולמלא את משאת חייו, אבל הרב היה איתן בדעתו ולא הסכים. הצדיק הסביר: "אני באמת ובתמים רוצה לנסוע לארץ הקודש. אני מודה לך על כך שהתמסרת עבורי וביקשת מממש את החלום שאני כל כך שואף לממשו. אבל אני לא יכול לעשות זאת בידיעה שאני מצער את אמי ולכן אני החלטתי להישאר כאן!" - הרב קבע נחרצות ושוב חזר והודה לו על המתנה היפה והיקרה שלא הגיעה לשימוש, למרות שכה שאף אליה ...

וכך רבינו נשאר במקומו ולא עלה לארץ ישראל כדי שלא להדאיג את אמו. סוף דבר היה שרבינו ואשתו נוספו על קידוש ה'!

זיקו לפרנסה שלהם. אבל הם לא ידעו ולא התבוננו בסדר עבודת האכילה של הזאבים.

לאחר שהזאב היה תופס את הדג, הוא היה נוטל אותו לצידי דרכים ומסתתר בתוך העשבים הגבוהים הגדלים שם כדי שאותם צמחים ואילנות יסתירו אותם וכך יוכל לאכול ללא החשש שבעל חיים אחר יפריע ויקח לו את השלל.

התברר כי הזאב אוכל את רק את ראש הסלמון (כנראה שהזאב יודע ומרגיש כי יש שם חלקים המזיקים לו אם יאכל אותם ולכן הוא אוכל רק את הראש).

בפועל הזאב משאיר את כל גופו של הדג שם בין הצמחים והאילנות עד שהוא ונרקב. שארית גוויתו נעשית כמין דשן משובח הנספג בתוך האדמה ומשביח אותה.

כתוצאה לכך הצמחים מתרבים וגדלים בצורה טובה יותר ומשמשים כמין 'חומה' שהאדמה לא תיסחף לתוך הים ותפריע לזרם המים ולתנועת הדגים.

עוד התברר כי דגי הסלמון בתחילת חייהם הם שוהים בין הצמחים עד שהם גדלים. כאשר הדייגים הבריוח וסילקו את הזאבים משם, וכתוצאה מכך הזאבים לא אכלו את ראש הדגים באותו מקום, ממילא לא היה ודשן לאדמה.

כתוצאה מכך כוח האדמה נחלש עד מאוד. חלק גדול מהאדמה סחף לתוך מי הים. האדמה שנשארה לא היתה מסוגלת להצמיח קנים וענפים לרוב.

לכן נעלם כח המעצור לסחף האדמה וגם לא היה בית גידול לדגים הקטנים בראשית חייהם.

כשסיימו המומחים את הסברם המופלא הם אמרו: "לכן אין פלא בהתמעטות הדגים". המומחים יעצו לדייגים להימנע ממחלוקת. להפסיק לרדוף את הזאבים.

כאשר הזאבים ראו כי הדייגים הפסיקו לרדוף אחריהם, הם חזרו למקומם והמשיכו במלאכת האכילה כבימים עברו. **לאחר כשנתיים כמות הדגים חזרה למנינים הראשון.**

מלבד ההתפעלות מ"מה רבו מעשיך ה' כלם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתִי" (תהילים ק"ד, כ"ד), **ניתן ללמוד מכאן לקח גדול לתהלוכות החיים.**

הדייגים חשבו שאין לך רעה גדולה יותר מאותה 'משלחת זאבים' אשר הם גונבים להם את פרנסתם ולכן אסור לאפשר לזאבים לעשות זאת.

אבל הם לא הבינו, דווקא מה שנראה להם כ'רעה' זה מה שמביא להם את שפע הברכה והטובה. עכשיו הסתבר כי מבלי ה'קללה' שבזאבים - יתמוטט מקור פרנסתם.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'באר הפרשה' שסיפר מגיד מישרים הגה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א. יש בו כדי ללמד אותנו כי פרנסה מן השמיים.

לעיתים כאשר האדם חושב להתחכם כדי להרוויח יותר, בסוף הוא מגלה כי פעל בדיקן להפך ובמעשה ידיו הוא מזיק יותר למצבו.

יש מדינה בצפון העולם בשם אלסקה. מדינה זו שוכנת לחוף ימים. מדובר במדינה הגדולה ביותר והצפונית ביותר מבין מדינות ארה"ב. היא נמצאת בקצה הצפון-מערבי של יבשת אמריקה, צפונית-מערבית לקנדה.

אחד ממקורות הפרנסה העיקרים של אותה מדינה היא מצידת דגי סלמון. יש דרישה עולמית והם מוכרים אותם לכל העולם.

מדובר באותם הדגים שניתן למצוא בחנויות רבות וברשתות השיווק השונות. מאז ומתמיד קצב הדגים אותם מספקים לכל העולם היה כמאה ועשרים מיליון דגי סלמון שונים לשנה.

בשנים האחרונות התמעטו הדגים באופן נורא. המצב היה כפי רע עד שבמקום מסוים בדרום מערב המדינה בו היו בדרך כלל כחמש מיליון דגים נשארו שם בסך הכל כשש מאות אלף בלבד!

הדייגים ותושבי הארץ נבהלו מאוד. מקור הפרנסה שלהם עומד ומתמוטט מול עיניהם. כמות הדגים מתדלדלת ויורדת כל הזמן. הם לא הבינו מה קרה לדגים שנעלמו. כיצד יתכן הדבר?

הם שכרו חוקרים מומחים כדי שהם יבדקו ויחקרו מה סיבת הדבר. בעיקר הם רצו שהמומחים יציעו פתרונות מה ניתן לעשות כדי להחזיר את המצב לקדמותו.

החוקרים המומחים הגיעו למקום. הם ערכו בדיקות רבות ושונות כדי לנסות להבין מה קרה. לאחר דרישות וחקירות הם גילו את פיתרון התעלומה.

מלבד הדייגים הרוצים לצוד את הדגים ולמכור אותם כדי להתפרנס היו עוד דייגים נוספים - **מדובר על זאבים. אותם חיות טרף היו מתאספים ליד שפת הים כדי ללכוד את הדגים ולאכול אותם.**

חמש שנים לפני כן הדייגים התכנסו ביניהם והחליטו: "עד כאן! לא עוד שותפות עם הזאבים! הם אוכלים את הדגים ופוגעים בפרנסה שלנו".

הם החליטו להבריח את הזאבים משפת הים כדי שהם לא

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת אירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחח ז"ל
ליטף בן פרחח ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה

הרב יחיאל בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדה ע"ה
אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

לע"נ
תנצב"ה